Kaposvár messze van...

A szó: veszélyes fegyver. Két mondatból hamar következik a harmadik, a következtetés. Ha Szegeden valaki azt hallja, hogy „Lemondott az alpolgármester", a „Vektor-ügy miatt", akkor máris adott a következtetés: tehát a Torony alatt mégiscsak „levonták a személyi konzekvenciát". Csakhogy az állítássorozat nem a szegedi, hanem a kaposvári városházán érvényes. Ott, ahol az ügy tisztázására rendkívüli közgyűlést hívtak össze, ahol a (tiszteletdíjas) alpolgármester elismerte, hogy a Vektor Rt.-vel kötött szerződések születése idején jogszerűtlenül járt el, s ennek következtében le kell mondania megbizatásáról.

De Kaposvártól Szeged messze van.

Magdi, az örökifjú

Mi hisszük legkevésbé, hogy Somogyi Károlyné hetvenéves. Hiszen most is köztünk van. Sürög-forog, dolgozik, igazi örökifjú módján. Igaz, már rég nyugdíjba ment, de ma is éppúgy számíthatunk rá, mint annak előtte. És hányszor van, hogy csörög a telefon, ő jelentkezik a témával, szól, hogy hamarosan hozza a fotót. Mert sokszor ma is neki szólnak, őt hívják olvasóink, ha baleset, ha tűz van. Vagy éppen aranylakodalom.

Szeged-szerte ismerik és szeretik. Kaphat-e ennél többet az újságcsináló ember?

Amikor tegnap köszöntöttük, esetek, történetek támadtak fel bennünk a múltból. És beláttuk, mindmegannyi a város története is. A városé, amelynek hű krónikása.

A történetek sorából egyet szeretnénk megosztani olvasóinkkal is. Válogatás közben félretettük azokat, amikor a hatvanas években egy robogóval járta Szeged környékének havas-jeges útjait. Félretettük az árvízhez, olajkitörésekhez, politikusokhoz kapcsolódókat. És kiválasztottuk a leghétköznapibbat.

Történt, hogy amikor elkészült a tarjáni víztorony, a vízművek főmérnökével, Szilléry Lászlóval fölmásztunk a tető alatt körbefutó nyitott folyosóra, fotózni, anyagot fölvenni. Amikor is Magdi egyszercsak eltűnt. Végül fölöttünk, a korlát és párkány nélküli tető lapos betonkorongjának szélén állva találtunk rá, amint fotózta a várost. Szólni sem mertünk, míg el nem jött a szédítő mélység pereméről. És ő értette legkevésbé, miért patakzik a víz a főmérnök homlokán.

Hivatásszeretetét illusztráló történet ezer is akadna. De magáért beszél, hogy ma is köztünk van, hetvenévesen is dolgozik. Az örökifjú Magdi, Somogyi Károlyné.

Isten éltesse!

Sz. I.

Tegnap köszöntöttük Somogyi Károlynét, lapunk fotóriporterét hetvenedik születésnapján. *(Fotó: Miskolczi Róbert)*

A Ricoh irodagép-bemutatója

● **Munkatársunktól**

A Ricoh Hungary és az Irodagép Kft. ma, csütörtökön fél 12-kor irodatechnikai bemutatót rendez a Megyeháza aulájában. Ennek keretében különböző digitális berendezéseket, másológépeket, faxokat tekinthetnek meg az érdeklődők.

A Ricoh nevet az országban még mindig elsősorban a kötszerekhez kapcsolják, holott a világ egyik legjelentősebb irodatechnikai gyártója. Japánban a legnagyobbnak számít, s Európától az USA-ig több mint 35 saját vállalattal rendelkezik. Magyarországon 15 márkakereskedő áll a partnerek rendelkezésére, Csongrád megyében például a 8 éves irodatechnikai múlttal rendelkező Irodagép Kft.

A mai megnyitót követően Kaszás Nándor, a Ricoh Hungary kereskedelmi igazgatója tart előadást Digitális megoldások a jövő irodatechnikájában címmel.

● *A város a „semmit" adta el*

Kis szegedi telekspekuláció?

Egy telek lehet annyira jó helyen, hogy nagy hibákat nem tud elkövetni az, aki áruba bocsátja. Egy telek lehet abszolút értéktelen – is. A hozzáértő azonban aranyat hozhat ki belőle, ha látja azt, amit más nem, ha informálódik, szervez, utánajár. És természetesen ha a szerencse is mellé szegődik, hiszen egy-egy üzlet balul is elsülhet.

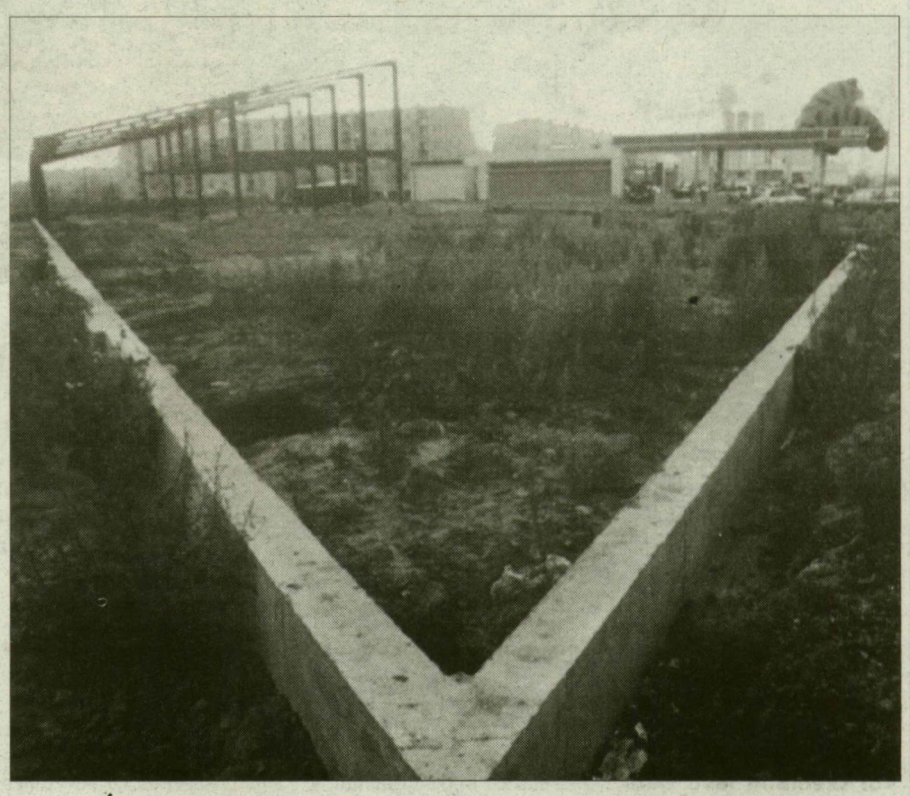

Épül az újabb szegedi bevásárlóközpont. *(Fotó: Karnok Csaba)*

A veszprémi H. G., a történet egyik főszereplője, úgy tűnik, egyelőre jól spekulált. Igaz, még nem ért saját története, beruházása végére.

A veszprémi H. G. ugyanis ügyesen dolgozott két, egymás mellett fekvő szegedi telekkel. Az egyik 1994-ig a város tulajdonában volt (ezen áll jelenleg a harmadik körúti Esso-kút), a másik pedig, a Deák gimnázium, gyógyszertári központ mögötti a szentesi Cs.-család, pontosabban öt örökös tulajdonát képezte.

A „hús" és a „csont"

Cs.-ék telkének egy részét 1970-ben kisajátította a város, a gyógyszertári központ építése miatt, a többire azonban nem tartott igényt. Cs.-ék kérték volna a törvény értelmében – miszerint elkezdett kisajátítást be kell fejezni – a terület többi részének a megvásárlását is, ám ez elmaradt. Több mint húszéves huzavona után, 1994-ben jelentkezett a veszprémi illetőségű Holzex Kft. ügyvezetője, H. G., hogy megvásárolná a telket. Ezzel egyidejűleg a városnak is ajánlatot tett a szomszédos (az egyszerűség kedvéért benzinkutas) telek megvételére.

Borvendég Béla építész, az akkori városrendezési bizottság elnöke jól emlékszik, mennyit tárgyaltak a telek sorsáról, eladásáról. Mint mondotta, az egyik (a benzinkutas) terület volt a „hús", a másik, a szentesieké az értéktelenebb, a „csont". Szemlátomást egyik a másik nélkül nem élt volna meg.

Dr. Lippai Pál, Szeged akkori polgármestere elmondta, az eladás előtt készült részletes rendezési terv a területre. Mivel a Holzex Kft. azzal kereste meg a várost, hogy az első ütemben benzinkutat szeretne építeni, a vagyonkezelő bizottság kompromisszumot ajánlott: csak akkor ad engedélyt üzemanyagtöltő állomás létesítésére, ha mellette (mögötte) áruház, avagy szolgáltatóház épül, méghozzá olyan magasságú, amely eltakarja a benzinkutat, elsősorban az iskola érdekeit szem előtt tartva.

A közgyűlés a Holzex ajánlatát megszavazta, és a város képviselői 1994. szeptember 8-án aláírták az adásvételi szerződést 5269 négyzetméternyi terület értékesítéséről. A vételár 26 millió forint volt. (Ez közel 5 ezer forintos négyzetméterenkénti árat jelentett, ami akkoriban reálisnak tűnt – legalábbis kérdéseimre válaszolva többek között ezt mondta a vagyonértékeléssel foglalkozó Limit Kft. ügyvezetője, Bozsó Miklós is.)

Csere-bere, fogadom

A város tehát nem csinált rossz üzletet – ha így nézzük. Kérdés: számon lehet-e kérni egy testülettől, hogy nem „spekulál" elég jól az ingatlanaival és azokból nem hoz ki még az eddigieknél is több hasznot...? Különben a Holzex a szomszédos telket – amely nagyobb volt, 6865 négyzetméter – az örökösöktől is megvásárolta, ugyanebben az időben, hasonló áron.

És itt a történet akár véget is érhetne, ha nincs az a folytatás, ami miatt a városban is „találgatnak." A volt városi telket ugyanis a Holzex Kft. egy hónap múlva, 1994. november 14-én már tovább is adta az Esso Hungária Kft.-nek, 98 millió forintos vételáron. A négyzetméterár megközelítette a „rózsadombi" 20 ezret – mondták a szakértők.

Ekkor kezdtek kérdéseket föltenni a városlakók, az összeg ugyanis „szájról szájra járt". Miért nem a várostól vette meg az Esso? És miért ennyiért?

A rejtély örökre rejtély maradt volna, ha a régi, Cs.-féle telket nem adja tovább a Holzex a Provincia Kft.-nek, méghozzá 1995. szeptember 12-én. Kerek 1 millió forintért. (Az eladás előtt a Holzex és az Esso a földhivatalhoz telekmegosztási kérelmet is benyújtott, amelyben az Esso területe csökkent, a másik pedig ugyanannyival nőtt.)

A meghökkentően kicsi vételár, valamint egy legutolsó, földhivatalban megtekinthető információ – miszerint az Esso és a Provincia „telket cserél" – miatt a szegedi vájtfülű ingatlanszakértők azonnal rájöttek a titok nyitjára: a két telek egyesült. Vagyis az Esso azért nem fizette túl a Holzexet, mivel értesüléseink szerint valószínűleg már első lépésben két telket szerzett meg a 98 milliójáért: 51 milliót kapott a város és a Cs.-család együttesen, Szeged további 10 milliót a közművekért (amelyeket ki kellett váltani), a többi a telekspekuláns, azaz a „felhajtó" cég haszna.

A képet árnyalja, hogy a H. G.-féle Holzex Kft. a H. G.-érdekeltségű Provinciának adta el 1 millióért a telket. Annak a Provinciának, amely H. G. szerint csak egy befektetésszervező kft.

A felhajtó magányossága

H. G. elmondta: a város belekényszerítette a céget egy olyan építési tervbe, amely kivitelezhetetlen volt, ezért a sok adásvétel és csere. Most viszont már elkezdődött a bevásárlóközpont kialakítása, amely jövőre, az év első félévében el is készül. A beruházás közel 600 millió forintos nagyságrendű és egy építőközösség a kivitelező. H. G. szerint a város a „semmit adta el", az ő érdeme, hogy az ügyek idáig fejlődtek. S mivel nem állami pénzekről van szó, „nem egy Tocsik-ügyről", nem lenne szabad, hogy bárkit is érdekeljen: ki, mit, mennyiért ad tovább.

Tűhegyi József SZDSZ-es képviselőnek ennek ellenére csípi a szemét, hogy dr. Tímár László fideszes képviselőtársa „benne van" a Provinciában. Ezt elmondotta volt a legutolsó közgyűlésen.

Fekete Klára

● *Miért halt meg Tímár Attila?*

Vérbelégzés, ruhaégetés

Kedden hajnalban holtan találták Tímár Attila 16 éves szegedi lakost. A fiatalember október 31-én tűnt el, s azóta nem lelték nyomát. A megyei főkapitányság emberölés bűntette alapos gyanúja miatt indított eljárást, amit indokolt, hogy Tímár Attilán több külsérelmi nyomot is találtak, amelyek kizárják az önkezűséget. A terhelt ismeretlen.

Egy 18 éves fiatalember lelt rá a halott Tímár Attilára Szeged egyik elhagyatott részén, a gazdzsungelnek is beillő Franciahögyön. Az elsődleges orvosszakértői vélemény nem tudta egyértelműen megállapítani a halál okát. Ami bizonyos: Tímár Attila nyakán találtak egy zsineget, az azonban nem szorult rá az elhalt torkára, erre utaló sérelmi nyomot sem fedeztek fel. Találtak viszont több, hegyes tárgytól származó szúrt sérülést szintén a nyakon, s a boncolás eredménye szerint ez volt a halál oka. Nevezetesen: Tímár Attila vért lélegzett tüdejébe, s megfulladt. A külső sérülések „gyűjteményét" gazdagítja, hogy a fiatalember ruháját több helyen megégették. Egy hete volt halott.

Tímár Attila egy szegedi szakközépiskolában tanult két évig. Másodév végén öt tárgyból bukott, majd „átigazolt" egy másik középfokú tanintézménybe. Itt a második osztályt kezdte ismét, s próbált beilleszkedni a közösségbe. Nem sok ideje maradt rá. Két hónap múlva meghalt. Az új iskolában nem ismerték. Barátai nem voltak, ennyi idő alatt talán nem is lehettek. A régi iskolához fűzték ezek a szálak, s mint egyik tanára mondotta, „diszkókba járt, bár csendes, halk gyerek volt, soha nem volt vele gond." Az új iskola nevelői elzárkóztak a nyilatkozattól, de sokat nem is mondhattak, mert nem ismerték Attilát, főleg nem előéletét. A korábbi intézményben a következő felvilágosítást kaptuk egy titkárnőtől, némi konzultációs szünet után: „Tímár Attila az 1996/97-as tanévben nem tanulója iskolánknak."

Közben kiderült, hogy a „néhai" iskola az eltűnést követően nem segítette a rendőrség munkáját, nem járultak hozzá a tanulók, Attila volt barátai meghallgatásához. A nyomozás tovább folytatódik, talán pár nap múlva mi is okosabbak leszünk.

Arató László

Közéleti Kávéház

● **DM-információ**

A férfi jelentősége a gyermek korai fejlődésében és a női-férfi szerepek változása a témája a 18 órakor kezdődő beszélgetésnek a TIT-székházban (Kárász utca 13.). Vendég: dr. Lust Iván pszichiáter, pszichoanalitikus, a Saját Úton Alapítvány kuratórium elnöke. Beszélgetőtárs: dr. Tímár Judit geográfus (MTA Regionális Kutatások Központja).

A Magyarországi Női Alapítvány rendezésében, a PHARE támogatásával szervezett sorozatban most inkább a férfiak felé fordul a figyelem. Dr. Lust Iván olyan izgalmas kérdéseket feszeget, mint az apai tekintély lerombolódásának okai, „a férfi nőiességétől" való megfosztásának jelensége. De szó esik a szülők fantáziái és a gyermek fejlődése közti viszonyról, az alternatív szülési módszerekről és a nemi azonosságudat „politikafüggőségéről" is.

Egyetem a Honvéd téren

● **Munkatársunktól**

A József Attila Tudományegyetem a Honvéd téri, egykori laktanya épületének egy részébe költözött. A Honvéd tér 6. számú ház földszintjén 1994-ben 481 négyzetméteren elkezdődött a közgazdászképzés. Az épületben az egyetem tavaly nyár óta 300 négyzetmétert bérel. A Közgazdasági Tanszéket szolgáló tantermek és irodák nagyobb területet igényelne, derül ki a JATE kérelméből. A szegedi közgyűlés a minap döntött: a nagy épület III. lépcsőházi szárnyában összesen 369 négyzetméter alapterületű helyiséget, továbbá két (a 49. és 50. számú), összesen 54,7 négyzetméter lakást 2005-ig ingyen bérbe adja az egyetemnek. A helyiségek egy közös folyosóról nyílnak, s átalakítás után ott irodák, tantermek alakíthatók ki. A 20 millió forintos nagyságrendű beruházást a JATE vállalja.

Képeslapok a Forrásban

Ötödik alkalommal rendeznek kiállítást több évtizedes képeslapokból. A szegedi gyűjtő – Putics Miklósné és ötödik osztályos unokája, Szűcs Gergely – most ötödik alkalommal, közel kétszáz régi és mai képeslapot állít ki több ezres gyűjteményéből a Forrás Szálló halljában. Többek között régi szegedi anzixokat is bemutatnak a tegnap megnyílt és november 24-ig látogatható kiállításon, amely délelőtt 10-től este 6 óráig várja a látogatókat.

Vagy-vagy

Hirdetés a szegedi cipőgyár előtt, egy akácfa törzsén: „Figyelem! November elsején egy Tímár utcai épületből eltűnt TAIFUN típusú Mountain-Bike kerékpárom. A becsületes megtaláló magas jutalomban részesül. Vagy visszavásárolnám."

B. A.